

LES BENAURANCES

per JOSÉ TOLENTINO

Les benaurances de Jesús són la descripció d'una vida, una veritable crida existencial. Designen un art de ser ara i aquí. Constitueixen un reconeixement d'allò que ja fermenta en nosaltres i, al mateix temps, d'allò que és destinat a manifestar-se progressivament, i que no distingim ara de manera completa. En aquest sentit les benaurances il·luminen el camí cristià i humà ben concret que recorrem i ens assenyalen l'horitzó de plenitud escatològica vers on convergim.

Mirant-ho bé. però, les benaurances són l'autoretrat de Jesús més precís i fascinant. Perquè Ell és exactament com el descriuen les benaurances, com l'hem vist enmig nostre. És exactament així que el reconeixem: pobre en l'esperit, mansuet i misericordiós, assedegat i home de pau, afamat de justícia i amb la capacitat d'acollir tothom, vibrant de joia en testimoniar la poderosa acció del Pare en els darrers i en els més petits. L'hem vist net de cor, al contrari del cinisme i les defenses de l'autosuficiència. L'hem vist transparent i autèntic en cada moment. L'hem conegut com aquell qui ensorra els murs de l'enemistat, acosta els allunyats i els rivals, i construeix la pau. Podem testimoniar la seva compassió, els seu apropament als pobres, als malalts, als pecadors i als marginats. L'observem quan deixa les noranta-nou ovelles a la pleta i se'n va a buscar la perduda, més encara, quan l'ha trobada, l'ha retornada a casa carregant-se-la a les espatlles. L'hem vist caminar tot sol, o amb els dotze o enmig de la gentada, sense sobreposar-se als altres; aplacar les tempestes del llac i les del cor humà, adoptant com a programa el cant del servent del Senyor: «no trencarà la canya esquerdada ni apagarà el ble que vacil·la. L'hem seguit mentre corria a l'encontre de tants fills pròdigs acollint-los en la joia de la taula compartida i en la inaudita festa del perdó. Hem sabut que estava assedegat, que demanava aigua a la vora del pou, i que amb una fam que el turmentava i que el món no podia sadollar, enviava els deixebles davant seu a preparar el lloc on menjar la Pasqua. L'hem vist plorar per Jerusalem i per la mort d'un amic. Hem assistit al seu sofriment quan oferia la seva vida d'una manera radical, per amor a la justícia. Les benaurances de Jesús no són solament la proclamació d'unes paraules: representen la clau de lectura de tota la seva vida, la consumació d'allò «que hem sentit, que hem vist amb els nostres ulls, que hem tocat amb les nostres mans, és a dir, la Paraula de vida». Quan llegim les benaurances tot ho veiem, ja realitzat, en Jesús.